

Ang Kanasuran Giayo.....	3
Luwat Diha sa Gugma sa Diyos.....	14
Nagkinabuhi Ubos sa Kalooy sa Diyos.....	16
Ang Diyos Nagpul-ongug Nagsumbak.....	18
Gugma ang Katumanan sa Balaod.....	20

Ang Kanasuran Giayo

**“Unya iyang gipakita kanako ang suba sa tubig nga nagahatag sa kinabuhi, nga matin-aw morag kristal, nga nagagula gikan sa trono sa Dios ug sa trono sa Kordero latas sa taliwala sa kadalanan sa siyudad; usab, sa masigkadaplin sa suba, diha ang kahoy nga nagahatag sa kinabuhi nga may napulog-duha ka matang sa mga bunga, nga nagapamunga matag-bulan; ug tambal ang mga dahon sa kahoy alang sa pag-ayo sa kanasuran.”—
Pinadayag 22:1,2**

Pasiuna: Wala madugay human natapos ug sulat kini nga artikulo, ang tibuok kalibutan nahibalo sa makalilisang nga panghitabo sa usa ka naytklab sa Orlando, Florida niadtong sayo nga kaadlwon sa buntag sa Domingo, Hunyo 12.. Kap-atan ug siyam ka tawo ang namatay ug daghang pa ang naangol sa usa ka pagpatay,nga naghimo niini nga usa ka makalilisang nga buhat sa modernong kasaysayan sa Estados Unidos. Sa panahon sa pagsulat niini, ang mga kapolisan ug uban pang mga opisyal sa gobyerno anaa pa lamang sa unang mga hugna sa imbestigasyon sa motibo ug sa ubang mga detalye nga nagpalibot sa maong pagpamatay. Ang maong mangilngig nga krimen nga nahitabo sa Orlando subo nga nagpasiugda sa mental ug moral nga sakit sa kalibutan karon-nga maoy gitutokan niini nga artikulo. Mapasalamaton kita, bisan pa niana, nga ang Diyos adunay usa ka walay katapusan nga solusyon alang niini nga sakit-ang iyang gingharian sa pagkamatarung, nga maoy motuman sa pag-ayo sa tanang mga katawohan ug mga nasud. Magpadayon kita sa mainiton gayud nga pag-ampo alang sa

gingharian sa Diyos nga moabot na sa dili madugay, ug magtapos niining masakiton sa sala ug makapoy nga kagabhion sa sala ug kamatayon.

Kita nagpuyo sa usa ka masakiton nga kalibotan. Kini mao ang sakit ngadto sa kamatayon nga nagsugod sa dihang ang atong unang mga ginikanan nahulog gikan sa kahingpitan sa Eden pinaagi sa pagsupak. Ang

mga nag una nga mga sakit nga dala niini mao ang sala ug kahakog. Ang sala mao ang usa ka pagbiaybiay sa mga balaod sa Diyos, ug ang kahakog mao ang sobrang pagpangita sa kaugalingong interes nga walay pagtagad kon unsa ang mahimo niining sangputanan ngadto sa uban. Ang pipila sa mga sintomas niini nga makamatay nga sakit mao ang garbo, pagdumot, ug ang pangibog sa gahum nga mohimo sa tanan bisan sa pagpatay.

Usa sa labing tin-aw nga paghulagway niini nga makamatay nga sakit sa katilingban sa tawo mao ang gihatag kanato ni Apostol Pablo, sa dihang siya misulat, “Sa katapusan nga mga adlaw ang makalilisang nga panahon moabut. Kay ang mga tawo unya magamahigugmaon man sa ilang kaugalingon, mga hinapi, tigpagawal, hambogiro, tampalasan, masukihon sa mga ginikanan, walay igabalus, dili diosnon, walay pagbati sa paghigugma, dili malokmay, tigbutangbutang, mapatuyangon, mabangis, dili mahigugmaon sa maayo, mabudhion, madalidalion, tigpaburot, nga nagahigugma sa kalipayan inay unta sa Diyos.” - II Tim. 3: 1-4

Sa karon nga panahon, ang tanang yuta, dagat, mga suba, lanaw, ug atmospera o kawanangan nahugawan tungod sa walay katakos sa tawo sa pag gamit sa husto nga paagi sa mga kahinguhaan nga gihatag sa Diyos kaniya. Apan, ang labing dautan sa tanan nga kahugawan mao ang polusyon sa tawhanong hunahuna ug kasingkasing pinaagi sa sala ug kahakog. Sukad sa pagsupak ni Adan didto sa Eden, kini nga mga hugaw ang nikaylap sa tibuok yuta, nga mihampak sa katawhan ug sa mga nagkalain-laing katilingban nga iyang gimugna. Apan, niini karong “katapusan nga mga adlaw,” ang kahimtang nahimong grabe pa gayud, kay kon atong lantawon ang atong palibot, ang kanser sa sala ug kahakog niabot na sa punto nga dili na gani nato mahanduraw.

PROBLEMA GITAGNA

Ang kagubot ug kasakit karon nga sa wala damha miabot sa kalibutan wala katingad-i sa Ginoo. Adunay daghan nga mga propesiya sa iyang Pulong nga nagtagna na sa maong kahimtang. Ang usa niini, nga gipresentar sa simbolikong pinulongan, makita diha sa mga pulong gikan ni Isaias: “Ania karon, ang yuta himoon nga walay sulod ni Jehova, ug himoon kini nga kamingawan, ug balit-aron kini, ug pagatibulaagon ang mga pumoluyo niini. Ug mahitabo ang ingon sa katawohan, mao man ang sa sacerdote; ang ingon sa sulogoong lalake, mao man ang sa iyang agalon; ang ingon sa sulogoong babaye, mao man ang sa iyang agalon nga babaye; ang ingon sa pumapalit, mao man ang sa magbabaligya; ingon man sa magpapalautang mao man ang mangungutang: ang ingon sa maniningil sa tubo, mao man

ang sa maghahatag ug tubo kaniya. Ang yuta pagahimoon nga walay sulod gayud ug pagalaglagon gayud; kay si Jehova maoy nagsulti niining pulonga. Ang yuta nagabangutan ug nagakawagtang, ang kalibutan nagakaniwang ug nagakawagtang, ang mapahitas-on nga katawohan sa yuta nagakaniwang gayud. Ang yuta usab nahugawan ubos sa mga pumoluyo niini; tungod kay ilang gilapas ang mga balaod, gipasipalahan ang kabalaoran, gibungkag ang tugon nga walay katapusan.” - Isa. 24: 1-5

Ang mga pulong “yuta” ug “kalibutan,” sa dihang gigamit sa sa mga tagna sa Bibliya, sama sa naunang tudling, sagad nagpasabot sa usa ka sosyal o sibil nga gambalay nga anaa sa bisan unsa nga panahon, ang usa sa mga importante nga bahin niini mao ang katawhan . Apan, ang planeta nga Yuta ang kanunay usab nga gihisgotan sa mga tagna, ug usahay adunay usa ka pagtuhogay sa simbolikanhon ug literal sa mao nga tagna. Usa ka pananglitan niini mao ang Salmo 46: 6,10. Bersikulo 6 mabasa, “Ang mga nasud naglungotlungot, ang mga gingharian giuyog: pagpagula niya sa iyang tingog, ang yuta natunaw.” Sa niini nga bersikulo nga ang yuta “ matunaw,”apan sa bersikulo 10 sa yuta sa gihapon anaa, ug sa ngalan sa Diyos mao ang gibayaw sa niini. mokutlo kita: “Humilom kamo, ug masayud nga Ako mao ang Diyos. Pagabayawon ako sa taliwala sa mga nasud, pagabayawon ako dinhi sa yuta!”

Dinhi niini nga tagna sa panahon nga ato karong gipuy-an, ang simbolikong “yuta” nga matunaw, samtang ang literal nga planetang Yuta magpabilin. Sa pagkatinuod, pinaagi sa balaan nga sugo, kalinaw ang gidala ngadto sa katawhan, ug ang ngalan sa Diyos pagabayawon taliwala sa katawohan. Ingon man usab, sa panagna nga gikutlo sa ibabaw gikan sa Isaias 24, atong makita nga ang simbolikong yuta “gituis” ug “mahugaw,” ug diha niana atong makita ang usa ka pagpatag sa tanan nga bahin sa tawhanong katilingban. Kining tanan mao ang dakung kapildihan sa mga maalamon nga kalibutanon.

PLANO SA DIYOS ALANG SA PAGLUWAS SA TAWO

Sama sa gipunting sa Salmo 46:10, sa tukma nga panahon sa Ginoo moingon siya sa mabangis nga nasud sa yuta, “Humilom kamo ug masayod nga Ako mao ang Diyos.” Kini nagsugyot sa pagpangilabot sa Diyos sa mga kalihokan sa mga tawo sa panahon nga, kon pasagdan sa ilang kaugalingong, ang masakitonsa sala ug hakog nga mga tawo sa yuta hingpit mapakyas sa ilang mga paningkamot aron sa pagsulbad sa mga problema. Busa, sa atong pag-atubang niini nga hilisgutan, kinahanglan nga atong ibutang sa hunahuna nga ang dakong Maglalalang interesado

pa gihapon sa iyang tawhanong mga linalang, ug magaluwas kanila. Ang tawo dili tugutan sa paglaglag sa iyang kaugalingon, pinaagi sa armas, mga hugaw, o sa bisan unsa pa nga uban nga mga makagubang pwera.

Ang maanindot nga plano sa Diyos alang sa pagluwas sa katawhan gikan sa sala ug pagkahakog ang gipresentar kanato diha sa Bibliya sa nagkalain-laing mga paagi. Ang latid sa usa niini nagsugod sa asoy sa Tanaman sa Eden. Atong mabasa nga dinhi niini nga tanaman ang Ginoo naghatag “sa tanan nga kahoy nga makapahimuot, ug maayo nga kalan-on; ang kahoy sa kinabuhi usab diha sa taliwala sa tanaman, ug ang kahoy sa kahibalo sa maayo ug sa dautan. Ug ang usa ka suba migula gikan sa Eden aron mobisibis sa tanaman.”- Gen. 2: 9,10

ANG ORIHINAL NGA PARAISO

Ang “tanaman” nga lugar nga giandam alang sa tawo didto sa Eden dayag nga usa ka labing matahum ug talagsaon nga paraiso. Ang ideya sa paraiso alang sa katawhan kanunay gilambigit sa matang nga espirituhanon. Apan, ang tuyo sa Diyos gikan pa sa sinugdan mao nga ang yuta ang mahimong paraiso sa tawo. Ang Eden, kadtong gamay nga parte sa yuta nga giandam sa Diyos ilabi na alang sa atong unang mga ginikanan, usa lamang ka sampol kon unsa unya mamahimo ang tibuok yuta, sa diha nga ang mahimayaon plano sa Diyos mahitungod sa tawo matuman.

Sa Eden gihatagan ug maayo ang katahum. Sa paghulagway sa mga kahoy sa tanaman, ang mga “makapahimuot sa panan-aw” mao ang unang gihisgotan, ug unya ang mga “maayo nga kalan-on.” Makaingon kita gikan niini nga ang Diyos wala lamang nangandam sa pagpatunhay sa kinabuhi sa iyang tawhanong mga linalang, apan buot niya nga sila malipay usab sa ilang mga kinabuhi pinaagi sa sa maanindot nga palibot nga naglibot kanila. Ang Diyos nalipay sa iyang paglalang sa tawo, ug buot niya nga sila makabaton sa kalipay diha kaniya pinaagi sa kanunay pagpahinumdom sa iyang gugma ug pag-atiman.

ANG GIDILING BUNGA

Ang Tanaman sa Eden, gawas sa iyang mga kahoy nga naghatag ug kinabuhi, adunay usa nga gitawag ug “kahoy sa kahibalo sa maayo ug sa dautan.” Dili na kinahanglan nga kita masayud sa kinaiya niini nga kahoy. Ang importante nga leksyon alang kanato mao nga ang atong unang mga ginikanan gidid-an sa pag-ambit niini, ug ang kamatayon mao ang silot sa paglapas sa maong sugo. (Ber. 16,17) Sa hataas nga panahon sa mga siglo sukad sa pagsupak ni Adan ug Eva, ang kaliwatan sa tawo nakaangkon

sa “kahibalo sa ... dautan.” Sa susama usab, sa panahon sa usa ka libo ka tuig nga gingharian ni Kristo sila adunay kahigayunan sa pag-angkon sa usa ka “kahibalo sa maayo.” Ang kasinatian sa tawo sa “maayo ug dautan” ang sa katapusan makapahimo kanila sa pagpili tali sa duha.

Sa Tanaman sa Eden may usa usab ka suba, nga “migula gikan sa Eden aron mobisibis sa tanaman.” Busa, kita gisultihan nga diha sa orihinal nga kahimtang sa paraiso mao ang mga kahoy nga naghatag sa kinabuhi, ug adunay suba aron maghatag sa tubig. Apan, tungod kay misupak ang atong unang mga ginikanan sa Diyos, sila giabug gikan sa tanaman ngadto sa usa ka yuta nga puno sa “tunok ... ug mga kudyapa,” diin sila anaa sa kahago ug singot, hangtud nga sila namatay. (Kap 3: 18,19) Ang talaan nagpadayon, “Ang Jehova nga Diyos gikan sa tanaman sa Eden, aron sa pagtikad sa yuta diin siya gikuha. Busa gipapahawa niya ang tawo; ug gibutang niya sa may silangan sa tanaman sa Eden ang mga querubin, ug ang siga sa usa ka espada nga nagalisoliso, aron sa pagbantay sa dalan sa kahoy sa kinabuhi.”- bersikulo 23,24

Si Apostol Pablo misulat, “Ang bayad sa sala mao ang kamatayon; apan ang gasa sa Diyos mao ang kinabuhi nga walay katapusan pinaagi kang Jesu-Cristo nga atong Ginoo.” (Roma. 6:23) Ang kamatayon mao ang silot nga gipahamtang sa ibabaw sa tawo. Ang paghingilin gikan sa Eden ug ang mga kahoy sa kinabuhi ngadto sa mga tunok, mga kudyapa, ug sa kabudlay ang mga paagi nga gigamit sa Ginoo sa pagpahamtang niana nga silot. Sulod sa unom ka libo ka tuig ang tawo nag-antos ug himalasyon nga binuhat, wala makabuntog sa mga peligro sa iyang natural nga palibot, ug ang kapakyasan sa iyang napukan nga mental ug moral nga kinaiya. Busa, sa gihapon siya usa ka himlatyong binuhat, nga walay abilidad sa paglikay sa maong kapalaran.

ANG TAMBAL PARA SA TAWO

Samtang sa tibuok siglo ang tanang tawhanong plano ug mga paningkamot sa pagpauswag sa kahimtang sa mga nalaglag nga kaliwatan ang napamatud-an apakyas. ang Diyos adunay usa ka plano nga dili mapakyas. Kini nakasentro sa iyang Mesiyanhong gingharian. Sa laktod, kini nga plano, pinaagi kang Cristo, aron pagtukod pag-usab sa balaan nga awtoridad sa yuta. Kini gisugyot diha sa pag-ampo nga gitudlo ni Jesus ngadto sa iyang mga tinun-an, “Umabot ang imong gingharian. Matuman imong pagbuot dinhi sa yuta, ingon man sa langit.” (Mat. 6:10) Ang tawo anaa karon sa walay katapusan ug nagalala nga problema tungod sa pagka masinupakon sa balaod

sa Diyos, ug pinaagi lamang sa pagsunod sa balaod sa Magbubuhay siya makahimo sa pagtagamtam sa kalinaw, panglawas, ug kinabuhi.

Kini nga gingharian tambal para sa daghang sakit sa tawo nga resulta sa pagkamasinupakon ang gipresentar kanato sa daghang paagi sa Biblia. Usa niini mga mao ang anaa sa mga pulong sa atong pang-abli nga teksto, ang Pinadayag 22:1,2. Kini nga mga bersikulo nagsulti sa usa ka “putli nga suba sa tubig sa kinabuhi, matin-aw ingon sa salamin, nga nagagikan sa trono sa Diyos ug sa Cordero.” Ang “trono” sa Diyos nagsugyot sa paggamit sa balaan nga awtoridad sa yuta. Ang “Kordero” usab gihisgotan, nga nagpahinumdom kanato nga ang paggamit sa awtoridad sa Diyos mao ang pinaagi kang Kristo, ang “Kordero sa Diyos” nga namatay alang sa “sala sa kalibutan.” (Juan 1:29) Busa mahimong posible ang pagtukod pag-usab sa balaan nga kabubut-on taliwala sa kalibutan sa mga katawhan, nga maoy gipakamatyan ni Kristo.

ANG “SUBA”

Sa pipila ka mga dapit sa Bibliya ang tubig gigamit sa pagsimbolo sa usa ka paghinlo sa kasingkasing ug sa hunahuna-usa ka paghinlo pinaagi sa Pulong sa kamatuoran. (Ezeq 36:25;.. Efeso 5:26; Heb. 10:22) Sa atong pang-abli nga bersikulo, hinoon, kini nagrepresentar sa kinabuhi “usa ka putli nga suba sa tubig sa kinabuhi,” nga “tin-aw sama sa Kristal.” Samtang kini mao ang usa ka simbolikahong suba, samtang atong mabasa ang iyang kaputli ug katin-aw, kita gipahinumduman pinaagi sa kalainan sa kon unsa nga paagi nga gihugawan sa tawo ang natural nga mga suba sa yuta. Pagkawalay paglaum unya ang panglantaw sa tawo alang sa umaabot apan tungod sa katingalahang mga probisyon sa Ginoo kini mahimo.

Ang bersikulo 2 sa atong pang-abli nga teksto nag-ingon pinaagi gihapon sa simbolikahong pinulongan, nga “sa bisan asa nga dapit sa kilid sa sa suba” mao “ang kahoy sa kinabuhi.” Sa diha nga ang atong unang mga ginikanan nakalapas sa balaod sa Diyos, sila gihinginlan gikan sa Eden aron nga sila dili na makahimo sa pag-ambit sa bunga sa kahoy sa kinabuhi nga gitanom didto sa Ginoo. Sa gikutlo sa nangagi, ang Diyos “nipapahawa sa tawo” gikan sa tanaman, ug gibutang ang mga “kerubin” ug usa ka “nagdilaab nga espada” sa pultahan aron sa pagbantay sa “dalan sa kahoy sa kinabuhi.” - Gen. 3:24

Busa gisiguro sa Diyos nga ang tawo walay oportunidad sa pagpatunhay sa iyang kinabuhi. Siya nakasala, ug karon ang silot- “Abog ikaw, ug sa abog ikaw mopauli” – ang nipatigbabaw kaniya. (Gen. 3:19) Walay paagi nga ang tawo makalingkawas sa iyang kaugalingon sa maong silot.

Bisan pa niana, ang Diyos sa gihapon nahigugma sa iyang mga linalang sa yuta, ug sa tukma nga panahon naghimo sa usa ka probisyon alang sa kaluwasan gikan sa kamatayon. Ang maong probisyon mao si Jesus, nga sa simbolo sa mga tagna nahimong “Kordero sa Diyos,” ang “Kordero nga gipatay,” alang sa sala sa kalibotan.-Juan 1:29; Pinadayag 5:12

ANG MADAGAYAONG BUNGA

Mahitungod nianang umaabot nga kahoy sa kinabuhi, ang propesiya nag-ingon nga kini “magabunga ug napulog-duha ka matang sa mga bunga,” ug nga kini magahatag sa bunga “matag bulan.” Kini nga pinulongan makapaikag kaayo, dinhi niini kini nagsugyot sa usa ka padayon ug dili ayud mapakyas nga tinubdan sa bunga nga naghatag ug kinabuhi. Kini usa ka simbolikanhong pinulongan, apan nagsilbi nga usa ka pahinumdom kon sa unsang paagi ang tawo hingpit nga napakyas sa paghatag bisan sa mga nag-unang panginahanglan sa kinabuhi.

Matood nga ang pipila ka mga dapit, sama sa North America, ug sa daghang mga bahin sa Uropa, daghan kaayo sila ug suplay sa pagkaon. Ang kamatuoran mao nga daghan nga mga minilyon ang mga gigutom, ug daghan usab nga bahin sa katawhan ang walay igo nga makaon. Kita makaingon nga ang atong katilingban medyo adunahang, apan atong hinumduman nga ang atong “kalibutan” nagrepresentar sa gamay kaayo nga bahin sa planeta, ang dako niini nga parte ang gutom ug gigusla.

Wala kita masayud sa mga detalye kon sa unsang paagi ang Ginoo maghatag sa kadagaya sa pagkaon alang sa mga binilyon diin sa katapusan mapuno ang yuta diha sa pagtuman sa balaan nga sugo, apan nahibalo kita nga siya bug-os nga makahimo sa pagbuhat niini. Samtang dili kita angayng maghunahuna sa bunga sa simbolikanhon “kahoy sa kinabuhi” isip literal nga pagkaon, kita nasayud nga ang tawo nagkinahanglan ug pagkaon, sama sa atong unang mga ginikanan sa tanaman. Ang katawhan pagahatagab unya sa gingharian sa tanang mga maayo nga kalan-on nga gikinahanglan, ug pinaagi sa hugot nga pagtuo ug pagkamasulundon, ang simbolikanhong mga bunga sa kahoy sa kinabuhi usab mahimong anaa. Ang maong kadagaya maghimo sa tawo nga mabuhi sa walay katapusan.

Ang atong teksto dugang nagsulti kanato mahitungod sa “kahoy sa kinabuhi” nga iyang mga dahon “alang sa pag-ayo sa mga nasud.” Sa laing propesiya sa “suba sa kinabuhi,” diin kini gipakita nga nagaagay gikan sa templo, o sa balaang puloy-anan sa mga Ginoo, atong mabasa, “ug haduol sa suba ibabaw sa iyang tampi, niining daplina ug niadtong daplina moturok ang tanang mga kahoy nga

makaon, kansang dahon dili malaya, ni mawad-an sa iyang bunga: kini mobunga sa bag-ong bunga matag-bulan, tungod kay ang katubigan niana nagaagay-ay gikan sa balaang puloy-anan; ug ang bunga niana makaon man, ug ang dahon niana ikatambal nga makaayo.”- Ezeq. 47:12

Pagkadako sa panginahanglan sa mga nasud nga mamaayo! Kini tinuod sa mga katawohan sa tanang mga nasud, dili lamang sa mga nga anaa karon, apan sa mga tawo nga nag-antos ug namatay sa tibuok katuigan. Samtang ang paghari sa gingharian nga naghatag magsugod, ang mga tawo sa tanan nga mga nasud, nga sa ingon niini, samaran ug nagdugo, sa usa ka simbolikong kahulogan. Ang mga tagana lamang nga ihatag sa Ginoo ang mo magaayo sa ilang mga samad, ug sa pagpasig-uli kanila ngadto sa kinabuhi, pakigdait, ug kalipay. Mao kini ang katapusang kahimtang nga makab-ot pinaagi sa “suba sa tubig sa kinabuhi” ug sa iyang “kahoy sa kinabuhi,” nga gitagana sa “trono sa Diyos ug sa Kordero.”

ANG KANASURAN

Ang mga saad ug mga tagna sa Bibliya nga nagpasalig sa panglawas ug sa kinabuhi sa gingharian sagad nga nasaypan ug gigamit ngadto sa gituohan nga mahimong kahimtang didto sa langit. Pananglitan, ang Pinadayag 21: 4 nagpasalig kanato sa usa ka panahon nga “wala nay kamatayon,” ug sa diha nga ang tanan nga mga luha pahiran. Daghan ang napakyas sa pagsabot sa mga pulong, “wala nay kamatayon,” nga nagpasabot nga kini mao ang usa ka probisyon sa Ginoo alang sa mga tawo sa ibabaw sa yuta diin, sa unom ka libo ka tuig, ang kamatayon anaa kanunay. Moabot ang usa ka panahon nga ang kamatayon “dili na” makaapektar sa mga nanimuyo sa ibabaw sa yuta.

Busa, kon atong mabasa nga ang kanasuran mamaayo, angay natong hinumduman nga ang masakiton nga mga nasud wala sa langit, kondili anaa sa yuta. Dinhi sa yuta diin ang makapalagsik nga mga panalangin sa suba sa kinabuhi modagayday ngadto sa mga katawhan. Ang nasyonalismo wala na sa gingharian, apan ang tanan nga mga nasyonalidad sa yuta adunay oportunidad sa pagdawat sa panalangin nga naghatag ug kinabuhi sa suba sa kinabuhi ug sa iyang kahoy sa kinabuhi. Kini mao ang usa sa mga matahum nga, simbolikanhong hulagway sa katumanan sa saad nga gihimo sa Diyos ngadto sa Amahan nga si Abraham sa diha nga siya miingon kaniya nga pinaagi sa iyang binhi, nga mao ang Kristo, ang tanan nga mga kabanayan, o mga nasud, sa yuta mapanalanginan. -Gen. 12: 3; Gal. 3: 16,27-29

Abraham was unable to know when God made this promise to him

that, by the time it would be fulfilled, the families and nations of the earth would be scattered to inhabit all its continents and the isles of the sea. Indeed, it is doubtful if Abraham had any idea of the broad expanse of this beautiful planet. It is this Earth, however, which God proposes to transform into a paradise for the eternal joy of all the willing and obedient of mankind who, under the rulership of the Messianic kingdom, will turn to him in obedience and faith, and be among that multitude who will be healed and have their tears wiped away. Si Abraham wala masayud nga sa diha nga ang Diyos nagsaad kaniya nga, sa panahon nga kini matuman, ang mga kabanayan ug mga nasud sa yuta nga magkatibulaag na aron mupuno sa mga kontinente ug sa mga pulo sa dagat. Sa pagkatinuod, tingali si Abraham walay ideya kon unsa ka halapad kining matahom nga planeta. Mao kini nga Yuta, nga gitanyag sa Diyos nga bag-ohon ngadto sa usa ka paraiso alang sa walay katapusan nga kalipay sa tanan nga andam ug masulundon nga katawhan, diin ubos sa mga pagmando sa Mesiyantikong gingharian, mosunod kaniya diha sa pagkamasinugtanon ug nga pagtuo, ug mahimong uban sa nga panon sa katawohan nga mamaayo ug ang ilang mga luha gipahiran.

ANG “PANGASAW-ONON”

Sa Pinadayag 22:17 adunay usa ka dugang nga paghisgot sa tubig sa kinabuhi. Kini mabasa, “Ang Espiritu ug ang Pangasaw-onon nagaingon: Umari ka. Ug siya nga nagapatalinghug moingon: Umari kamo. Ug siya nga giuhaw moabut. Ug bisan si kinsa, paimna siya sa tubig sa kinabuhi nga walay bayad”-nga, “nga walay bili.” Ang Pinadayag 19:10 nagpahibalo kanato nga ang pagpamatuod ni Jesus mao ang “espiritu sa propesiya.” Busa, ang paghisgot sa “Espiritu ug ang pangasaw-onon” nagtumong kang Jesus ug sa iyang “pangasaw-onon.”

Sa Pinadayag 19: 7 kita gisultihan sa panahon sa diha nga ang “kaminyoon sa Kordero moabot na,” ug nga “ang iyang asawa andam na sa iyang kaugalingon.” Sa Pinadayag 21: 2 adunay paghisgot sa “balaang siyudad” nga moabot gikan sa Diyos sa langit, “nga giandam ingon sa usa ka pangasaw-onon nga gidayandayanan alang sa iyang bana.” sa ika-9 ug sa ika-10 nga bersikulo niini nga kapitulo, si Apostol Juan dugang nga misulat, “ug miabut ang usa sa pito ka mga manolonda, nga may pito ka mga panaksan, nga puno sa pito ka mga katapusang hampak, ug nakigsulti kanako, nga nagaingon: Umari ka, ipakita ko kanimo ang pangasaw-onon, ang asawa sa Kordero. Ug gidala niya ako ngadto sa espiritu ngadto sa usa ka daku ug hataas nga bukid, ug gipakita niya kanako ang dakong siyudad, ang balaang Jerusalem, nga mikanaog gikan sa langit sa Diyos.”

Adunay daghang pagpamatuod sa Kasulatan nga nagpakita nga kini nga matagnaon nga “pangasaw-onon, ang asawa sa Kordero,” ang gilangkoban sa bug-os nga gidaghanon sa mga matinud-anon nga mga sumusunod ni Kristo gikan sa Pentekostes hangtud sa katapusan sa kapanahonan sa Ebanghelyo. Ang ekspresyon, “naghimo sa iyang kaugalingon nga andam,” mao ang importante sa matag Kristohanon nga nagahandum nga mahimong mahiapil niining espesyal nga panon nga gipaboran sa gingharian. Kini nagpahinumdom kanato nga ang mga tawo nga mahimong pangasaw-onon nga klase ang mitugyan sa ilang kaugalingon sa pag-umol nga mga impluwensya sa Balaan nga Espiritu diha sa ilang mga kinabuhi, ug pinaagi niini nahimo nga sama kang Kristo, ug angay nga mahimong kabahin sa iyang “pangasaw-onon.” Daghang pag-antos ug daghan nga mga pagsulay sa pagtuo ang mahilambigit niini. Ingon nga ang tanan nga nahuman na sa ilang pagpangandam, hingpit nga nitahan sa ilang mga kinabuhi diha sa pagsakripisyo sama sa gihimo ni Jesus, human sa pagbanhaw sa mga katapusan nga mga miyembro sa “unang pagkabanhaw,” sila nahiusa uban kaniya isip iyang pangasaw-onon diha sa daku nga “balaang siyudad” nga kahikayan sa palaabuton.-Pin. 20: 6

Daghan ang nasayop paghunahuna nga ang pagdapit “Umari ... uminom sa tubig sa kinabuhi nga walay bayad,” ang nagsugod na sukad sa Unang Pag-anhi ni Kristo. Apan, kini dili mahimo tungod kay niadtong tibook nga mga siglowalay “pangasaw-onon” ni Kristo nga pagaingnon “Umari ka.” Hinunoa, kini nga panahon ang gigahin sa Diyos isip panahon nga ang pangasaw-onon naghimo “ug pangandam sa iyang kaugalingon.”

Ang pag-andam sa pangasaw-onon dili mahuman hangtud nga ang katapusan nga sakop makatapos na sa iyang dalan pinaagi sa kamatayon. Unyaang “kaminyoonsaKordero” mahitabo. Unyaadunay usakapangasaw-onon. Unya ang “Espiritu ug ang pangasaw-onon” moingon, “Umari ka.” Kini mao ang usa ka mahayag nga paglaom sa umaabot. Dili lamang Kristo ug ang iyang pangasaw-onon magaingon, “Umari kamo,” apan ang tanan “nga magapatalinghug” sa imbitasyon ang makabaton sa pribilehiyo sa pagduyog diha sa bulahan nga buhat sa pag-ingon, “Umari kamo,” ug itunol ngadto sa uban, hangtud nga makab-ot ang tanang mga tawo sa yuta.

Mao kini ang buhat sa gingharian sa Diyos, ubos sa pagmando ni Kristo. Si Satanas dayon ang pagagapuson, ug dili na makahimo sa paghugaw sa mga hunahuna pinaagi sa tanang matang sa pagpang limbong mahitungod sa Diyos. (Kap. 20: 1,2) Busa, ang “kahibalo sa Jehova” ang dihadiha mopuno sa yuta “ingon sa mga tubig nga nagatabon sa dagat.” - Isa. 11: 9

Kini mao ang solusyon sa Diyos alang sa tanan nga mga problema-politikal, ekonomikanhon, kinaiyahan, relihiyoso, katilingbanon, ug tanan pa nga mga matang-nga miabut tungod sa sala ug kahakog, ug nga karon naghulga sa mismong kinabuhi sa mga tawo. Unsa ka talagsaon nga solusyon kini! Kon hingpit nga magsugod, ang magdala ngadto sa kalinaw, kalipay, ug kinabuhi nga walay katapusan taliwala sa tanan nga mga nasud, kay sila mamaayo. Ang makapalagsik nga mga tubig sa suba sa kinabuhi ang magpahiuli sa mga katawhan ngadto sa gitagana sa Diyos nga panulondon nga, pinaagi sa sala, nawala sa makadyot, apan mahibalik tungod sa gugma sa Diyos. ■

Senemanang Pagtolun-an sa Bibliya

Leksyon Para sa Agosto 7, 2016

Luwas Diha sa Gugma sa Diyos

Yabeng Bersikulo: ***“Busa, unsa may atong ikasulti mahitungod niini? Kon ang Dios dapig kanato, kinsa pa man ang batok kanato?”***

—Roma 8:31

Piniling Kasulatan:

Roma 8:28-39

Ang gibasehan sa leksyon karon gihatag uban niining bililhon nga saad: “Kita nasayud nga ang tanan nga mga butang masigtabang alang sa kaayohan ngadto kanila nga nahigugma sa Diyos, kanila nga mga ginatawag sumala sa iyang katuyoan.” (Roma 8:28.) Dinhi niini nga mga pulong , atong nakat-onan nga ang katuyoan sa Diyos niining karon nga Panahon sa Ebanghelyo mao ang pagtawag sa usa ka katawhan, nga gihisgotan dinhi nga “ang gitawag,” taliwala sa katawhan.

Sa kahibalo niining espesyal nga katuyoan sa Diyos sa karon nga panahon ang makatabang kanato nga makaamgo sa kinahanglan nga “pagsalikway” sa mga unodnong mga kinaiya ug mga tinguha, ug sa “pagsul-ob sa bag-o nga pagkatawo,” nga nagtinguha nga mausab ngadto sa panagway ni Jesus. (Col. 3: 8-15) Si Jesus miingon sa iyang mga tinun-an, “Ayaw kamo pagtigum ug mga bahandi alang kaninyo dinhi sa yuta diin ang tangkob ug ang taya nagakutkot, ug diin ang mga kawatan nagapanakasaka ug nagapangawat; hinonoa pagtigum kamog mga bahandi alang kaninyo didto sa langit diin walay tangkob ni taya nga magakutkot ug diin walay mga kawatan nga magapanakasaka ug nagapangawat. Kay hain gani ang imong bahandi, atua usab didto ang imong kasingkasing.” - Mateo 6: 19-21

Ang maong dalan sa kinabuhi ang maghimo kanato nga lahi kay sa kalibutan. Si Pedro nagsulti kanato niini, pinaagi sa pag-ingon, “Mga hinigugma, ayaw kamo paghikurat sa magasilaob nga kalisdanan aron sa pagsulay kaninyo, ingon nga daw butang nga katingalahan ang mahitabo kaninyo: Apan managkalipay, tungod kay kamo mga umalambit sa mga pag-antus ni Cristo; nga, sa diha ang iyang himaya ipadayag, kamo mahimong malipay usab uban sa nagsobrang kalipay.” - 1 Ped. 4: 12,13

Ang maong mga pagsulay ug pag-antos, bisan pa niana, gikinahanglan lamang alang sa paglig-on sa atong debosyon ngadto sa Diyos. Si Apostol Pablo miingon nga siya nagmaya diha sa iyang mga pag-antos ug sa “mga kasakit ni Cristo,” ug kita usab adunay pribilehiyo sa pag-uban kaniya sa pagtuman niini nga “misteryo; ... Nga mao si Cristo diha kaninyo, ang paglaum sa himaya.”(Col. 1: 24,27) Ingon man usab, si Santiago nag-ingon, ang atong mga pagsulay mao ang importante: “Akong mga igsoon, isipa nga maoy tumang kalipay sa diha nga igakasugat ninyo ang nagkalainlaing mga panulay [mga pagsulay]; Kay hingbaloan, nga ang pagsulay sa inyong pagtoo mosangpot sa pagkamainantuson. Ug pasagdi ang pagpailub nga magahingpit sa iyang buhat, nga kamo mahimo nga hingpit ug bug-os nga, nga walay makulang”- Santiago 1: 2-4.

Ang mga malisod natong mga pagsulay diha sa pagtuo ang makahatag kanato ug pagkaamgo nga ang Diyos misaad nga dili itugot nga hatagan kita sa kasinatian sa kinabuhi nga dili nato makaya. “Adunay walay panulay nga miabut kaninyo kondili kadto nga maantus sa tawo; apan ang Dios matinumanon, nga dili motugot nga panulayon kamo sa labaw sa inyong makahimo. “ (I Cor. 10:13) Kita gipasaligan usab nga “ang atong kalisod, sa mao lamang nga higayon, ang magabuhat alang kanato ug naghingapin ug walay katapusan nga gibug-aton sa himaya.”(II Cor. 4:17) Sa pagkatinuod, ang atong mga kasakit walay pulos kon itandi sa paglaum diha sa tawag. Si Jesus miingon, “Dad-a ang akong yugo diha kaninyo, ug pagkat-on kanako; kay ako maaghop ug mapaubsanon sa kasingkasing: ug makakaplag kamo ug pahulay sa inyong mga kalag. Kay ang akong yugo masayon, ug ang akong palas-anon mao ang kahayag.”- Mat. 11: 29,30

Ang hugpong sa mga pulong sa atong yabeng bersikulo, “Kon ang Diyos alang kanato ...,”ingon sa maghatag kanato ug impresyon nga adunay mga pangutana mahitungod sa pagkabana sa Langitnong Amahan kanato. Apan, kon atong hunahunaon ang nagsunod nga mga bersikulo sa atong leksyon atong makita nga ang tinuod nga kahulogan niini nga mga pulong mao nga “tungod kay” ang Diyos alang kanato, walay bisan unsa ang nga buhat ang magmadaugon batok kanato. Si Pablo mitapos nga walay, “arang makapahimulag kanato gikan sa gugma sa Diyos, nga anaa kang Cristo Jesus nga atong Ginoo.” - Roma. 8:39 ■

Nagkinabuhi Ubos sa Kalooy sa Diyos

Yabeng Bersikulo: Sa unang mga Kapitulo sa sulat ni Pablo “Busa ang Dios may kalooy kang bisan kinsa sumala sa iyang pagbuot, ug siya nagapatig-a sa kasingkasing ni bisan kinsa sumala sa iyang pagbuot.”

—Roma 9:18

Piniling Kasulatan:

Roma 9:6-18

ngadto sa mga taga-Roma iyang gidetalye kon sa unsang paagi ang Israel napakyas sa pagtuman sa Balaod ingon sa ilang gisaad nga buhaton. (Roma 3:20; Exodo 19:5-8) Ang gipakamatarong, o pagpakamatarung, dugang pa ni Pablo, moabut lamang pinaagi sa “grasya sa Diyos pinaagi sa kaluwasan diha kang Kristo Hesus.” (Roma 3:24.) Sa bersikulo 28 siya midugang, “Busa makaingon kita nga ang tawo gipakamatarung tungod sa pagtoo gawas sa mga buhat sa Kasugoan.” Naglisod sa pagdawat ang mga unang Kristohanon nga mga Hudiyo niini nga transisyon gikan sa balaod ni Moises ngadto sa grasya sa Diyos pinaagi ni Kristo.

Ang uban nipahayag niining mga bersikulo sa atong leksyon sa pagtudlo nga ang Diyos nisalikway na sa Israel ug nipabor sa mga sumusunod ni Kristo. Apan, kini nga ideya sa “pagpuli” dili mao ang giwali ni Pablo. Ang atong Yabeng Bersikulo wala nagsalikway sa Israel, kondili kini mao ang usa ka pamahayag nga nagpakita nga adunay pabor nga gihatag ang Makagagahum. Ang Diyos nihatag sa natural nga Israel sa pipila ka mga pabor ug mga pribilehiyo isip usa ka nasud nga may tugbang mga panalangin, apan kini ilang gisalikway sa pipila ka mga higayon. Ang Ginoo dili obligado nga magpadayon sa pagpanalangin kanila ug sa pagbalewala niadtong uban nga dili kaayo takus. Matod pa, si Pablo nag-ingon nga husto lamang nga ang Diyos nihunong sa iyang espesyal nga pabor sa mga tawo nga wala mogamit niini, ug sa paghatag niini ngadto sa uban.

Aron sa paghatag sa iyang punto, si Pablo mitumong sa kasaysayan sa Israel. Siya miingon, “Sila dili tanan nga Israel, nga anaa sa Israel: Dili

usab, tungod kay sila mga kaliwat ni Abraham, tanan sila mga anak; apan, Kang Isaac ang imong mga kaliwat. Nga mao, sila mga anak sa unod, sila dili mga anak sa Diyos. Apan ang mga anak sa saad mao ang ginaisip nga kaliwat.”(Roma 9: 6-8.) Ang saad sa Diyos mahitungod sa mga natural nga binhi ni Abraham natuman tungod sa milagroso nga pagkatawo ni Isaac, nga nag-inusarang anak ni Abraham pinaagi sa saad.

Si Pablo naghigot usab ni Jacob ug Esau, mga anak nga lalake ni Isaac, nga nagaingon, “Kay ang mga anak nga wala pa matawo, ug wala usab makabuhat bisan unsa nga maayo ug dautan, nga ang katuyoan sa Diyos sumala sa pagpili, dili sa mga buhat, kondili gikan kaniya pagtawag.”(bersikulo11) Dinhi, si Pablo naghimo ni Jacob ug Esau nga hulagway sa duha ka klase. Si Esau mao ang panganay. Siya mao ang malampuson, apan kalibutanong hunahuna, ang haom nga naghulagway sa natural nga Israel. Si Jacob ang manghud. Siya dili hingpit, apan may interes sa mga saad nga gihatag ngadto sa iyang pamilya, nga maayong pagkahaom naghulagway sa simbahan-ang espirituwal nga Israel. Ang pagpili sa diyos kang Esau nga mahimong hulagway sa natural nga Israel wala naghatag kaniya ug disbentaha. Sa pagkatinuod, ang nasod sa Israel gihatagan sa “pulong sa Diyos” ug ang unang kahigayonan sa pag-ila ug pagdawat sa Mesiyas sa diha nga siya miadto kanila.-Roma. 3: 1,2; Gal. 3: 21-24

The mention of Pharaoh’s heart being hardened would also have resonated with Paul’s Jewish audience. (Rom. 9:17) Pharaoh was allowed to harden his own heart by thinking he was above the plagues, not because God forced him to act as he did. In verse 21, we are reminded that “the potter”—God—has “power over the clay, of the same lump to make one vessel unto honour, and another unto dishonour”—that is, less honor. In summary, our Key Verse does not indicate that we forfeit our free will, but reminds us that God’s ways are higher than our ways.—Isa. 55:9 Ang paghisgot sa kasingkasing ni Faraon nga gipatig-a modahunog usab unta ngadto sa mga mamiminaw ni Pablo. (Roma. 9:17) Ang Faraon gitugotan nga motig-a ang iyang kasingkasing pinaagi sa paghunahuna nga makalngkawas siya sa mga hampak, ug dili tungod kay ngipugos suya sa Diyos sa paghimo niini. Sa bersikulo 21, kita gipahinumduman nga “ang magkukulon” –Diyos-ang adunay “gahum ibabaw sa lapok, sa maong inumol sa pagbuhat ug usa ka sudlanan sa kadunggan, ug ang usa sa kaulawan sa” -nga mao, ang kulang sa kadunggan. Sa kinatibukan ang atong Yabeng Bersikulo wala nagpasabot nga kita mawad-an sa atong kabubut-on, apan nagpahinumdom kanato nga ang mga paagi sa Diyos mas taas kay sa atong mga paagi.-Isa. 55: 9 ■

Ang Diyos Nagpul-ong ug Nagsumbak

Key Verse: **Human makapamulong sa mga Judio sa Roma**
“Busa timan-i ang pagkamapuanguron ug pagkamapiuton sa Dios: mapiuton kanila nga mga nangatumba, apan mapuanguron ang Dios kanimo, basta magapadayon ikaw diha sa iyang pagkamapuanguron; kay kon dili man, ikaw usab pagaputlon.”
—**Romans 11:22**
Selected Scripture:
Romans 11:11-24

hangtod niini nga punto, si Pablo mibalhin sa iyang pagtagad ngadto sa mga Romanong Gentil. Ang Israel, isip usa ka nasud, “napandol” pinaagi sa wala pagdawat sa ilang oportunidad isip usa ka nasud nga mahimong sakop sa Bag-ong Gilalang. (Roma 11.: 9,11) Apan, si Pablo nag-ingon nga kini temporary lamang. “Busa mangutana ako: Gisalikway ba sa Diyos ang iyang katawhan? Wala gayod! Ako sa akong kaugalingon usa ka Israelinhon , usa ka kaliwat ni Abraham, gikan sa tribo ni Benjamin. Wala gisalikway sa Diyos ang iyang mga katawhan, nga daan na niyang giila.” (Roma 11.: 1,2, New International Version) Kini nga yanong pamahayag ang usa sa daghan nga nagpunting sa kamatuoran nga ang Israel makaambit sa panalangin sa Diyos sa tanan nga mga kabanayan sa yuta.—Gen.

12:3; 22:18

Bisan tuod ang katuyoan ni Pablo sa atong leksyon mao ang pagpakita sa kamahinungdanon sa mga Gentil diha sa plano sa Diyos, siya sa gihapon nagtinguha ug ayo nga ang iyang mga igsoon nga mga Judio mahimong mga konsagradong sumusunod ni Kristo. Sa sayo pa, si Pablo nipahayag sa “dakung kaguol ug walay paghunong nga kasakit sa akong kasingkasing,” ug gani buot nga makigbaylo sa dapit uban sa iyang mga igsoon kon sila lamang modawat kang Kristo. (Roma 9: 1-5.) Apan, ang ilang kakulang sa hugot nga pagtuo sa gisaad sa espirituwal nga mga panalangin sa Diyos ang naghimo sa Israel, isip usa ka nasud, nga gisalikway gikan sa pinaboran nga posisyon.

Sa atong leksyon, si Pablo nagtandi sa pagsalikway sa Israel ngadto sa mga sanga nga giputol sa usa ka kahoy nga olibo. (Roma. 11:17) Ang Balaod maoy usa ka magtutudlo nga nagdala unta sa mga Judio ngadto kang Kristo, apan sa dihang miabut si Kristo sila misalikway kaniya. (Gal 3:24; Isa 53:3; Lucas 9:22) Human gisalikway sa iyang kaugalingong katawhan, si Jesus nipahayag nga sila gisalikway gikan sa balaan nga pabor. (Mat. 23: 37,38) Ang “pagputol” sa mga sanga ang midangat sa matag Judio nga wala modawat kang Jesus isip ilang Mesiyas. Bisan pa niana, si Pablo nagpasabot nga ang pagkapukan sa Israel gikan sa pabor sa Diyos maoy usa ka panalangin ngadto sa mga Gentil kay sa permanente nga kadaot sa Israel.-Roma. 11: 25-28

Sa higayon nga ang natural nga “sanga” nga giputol, aduna nay luna alang sa “ihalas” nga mga sanga-mga Gentil-nga igasumpay aron mopuli sa ilang dapit. Kini nga mga bag-o nga mga sanga ang diha-diha dayon makaambit sa balaang gamut sa kahoy. (bersikulo 17) Busa, kadtong mga gisumbak nahimong mga mag-aambit sa mga orihinal nga gamut sa balaan nga pabor nga gisaad sa Abrahamikong Pakigsaad, kay kini mao ang katuyoan sa Diyos sa usa ka langitnong pamilya tali sa mga katawhan-parehong Hudiyo ug Hentil.-Efesos 1: 3-12

Isip mga gisumbak nga sanga, nagpasidaan kanato si Pablo nga dili “manghambog batok sa mga sanga” nga giputol. Angay natong hinumduman nga wala kita nagagikan sa orihinal nga “gamut” sa Abrahamikong saad. Hinunua, ang mga saad nga gihimo ngadto kang Abraha, pinaagi sa hugot nga pagtuo, ang nagtugot kanato sa pag-ambit sa iyang “gamut ug sa katambok.” (Roma 11:17,18) Dugang pa, sama nga ang Israel gipamutol tungod sa pagkawalay pagtuo, mahimo usab kita nga pagaputlon kon kita dili matitud-anon sa atong tawag. Aduna kitay sama nga sukdanan sa gugma nga mao ang basehan sa Balaod. Busa, si Pablo nag-ingon, “Ayaw magmapahitas-on, kondili sa kahadlok.” -bersikulo 20,21

Sa atong Yabeng Bersikulo, si Pablo naghigot mahitungod sa usa ka importante nga transisyon sa plano sa Diyos. Tungod sa kanunay nga pagkadili-masinugtanon sa Israel ngadto sa Balaod sa Diyos, nga ilang gisaaran nga pagabantayan, sila nakasinati sa “kapungot sa Diyos,” sa dihang gisalikway sila gikan sa iyang pabor. Sa samang higayon, atong makita “ang kaayo ... sa Diyos” sa paghatag sa iyang pabor ngadto sa mga bag-ong mga sanga sa Hentil, nga sa ngadto-ngadto mahimong bahin sa pangasaw-onon ni Cristo, sa pagpuyo ug paghari uban kaniya.-Pinadayag 20: 4,6 ■

Gugma ang Katumanan sa Balaod

Yabeng Bersikulo: **Ang pipila ka nakabig nga mga Judeo**
“Ayaw kamo pag-utang ug bisan unsa kang bisan kinsa, gawas sa paghigugmaay ang usa sa usa; kay ang nagahigugma sa iyang silingan nakatuman sa kasugoan.”

—Roma 13:8

Piniling Kasulatan:

Roma 12:1,2;

gikan sa ilang mga sala ug sa pag-angkon sa kinabuhi.-Roma. 3: 20-24

13:8-10

Sa tanan niyang pagsangyaw, si Pablo miingon nga kini mao ang plano sa Diyos sukad sa sinugdan sa pag-atubang sa iyang mga katawhan pinaagi sa hugot nga pagtuo. (Gal 3: 8.) Base sa mga argumento nga anaa sa unang napulo ug usa ka kapitulo sa Roma, iyang gisugdan sa sunod nga kapitulo, nga nag-ingon, “Busa hangyoon ko kamo, mga igsoon, tungod sa mga kalooy sa Dios, nga ihalad ninyo ang inyong mga lawas nga usa ka buhing halad, balaan ug nahamut-an sa Diyos, nga mao ang inyong makatarunganon nga pag-alagad.”- Roma. 12: 1

Dinhi niini nga mga pulong, atong makita ang pagdapit sa Diyos kanato nga mahimong mga sakop sa lawas ni Kristo. Pinaagi sa pagdawat niini nga pagdapit, ug pinaagi sa gahum sa Espiritu Santo, kita mahimong “mga anak sa Diyos.” (Roma. 8:14) Kon kita “matinud-anon ngadto sa kamatayon,” kita gisaaran sa usa ka “purongpurong sa kinabuhi” –walay kamatayon, ang diosnong kinaiya. (Pin 2:10; Roma 2: 7; II Ped 1: 4)

Unya dayon kita ang mohukom sa kalibutan sa sunod nga panahon, ang panahon sa gingharian ni Kristo dinhi sa yuta. (I Cor. 6: 2) Uban sa mao nga paglaom, ang katumanan sa atong saad nga pagpahinugod mahimo lamang nga tinuod nga “makataronganon nga pag-alagad.”

Si Pablo dugang nga nagtudlo kanato, “Ayaw kamo pagpahiuyon niining panahona sa kalibutan: apan kamo mausab pinaagi sa pagbag-o sa inyong salabutan, aron inyong masuta kon unsa ang maayo ug hinangponon ug hingpit nga kabubut-on sa Diyos.” (Roma 12: 2.) Daghan nga panudlo ang masabtan diha sa mga pulong nga “kamo mausab.” Una, dili kita angay nga magumon sa mga butang sa kalibutan, kay kon kita “magkinabuhi sa unod,” kita mamatay. (Roma. 8:13) Kinahanglan nga kita magpalambo sa kinaiya diin kita “magisip niini sa hingpit nga kalipay, sa diha nga kita makasinati sa mga pagsulay. (Santiago 1: 2-4) Sa katapusan Kami usab mga sa pagtuon sa Pulong sa Diyos sa mas maayo nga makasabut sa iyang mga plano ug mga katuyoan, ug sa aprobahan kaniya. (II Tim. 2:15) Sa kataposan, gikinahanglan nato nga tun-an ang kinaiya ni Jesus ug nga mahisama sa iyang larawan.-Heb. 12: 2-4

Sa atong Yabeng bersikulo, ang pahamatngon sa “Ayaw kamo pagutang ug bisan unsa kang bisan kinsa, gawas sa paghigugmaay ang usa sa usa,” nagsugyot sa kahimtang sa kasingkasing gikan sa usa ka tawo nga ang nagtan-aw sa iyang mga kauban sa tawo gikan sa sa usa ka yutan-on, o temporal nga panglantaw. Si Jesus miingon mangutang kita sa usag usa ug gugma. “Mao kini ang akong sugo, nga kinahanglan maghigugmaay kamo ang usa sa usa sama sa akong paghigugma kaninyo. Walay bisan kinsa nga may gugma nga labaw pa niini, nga ang usa ka tawo magahalad sa iyang kinabuhi sa pagpakamatay alang sa iyang mga higala. Kamo mga higala nako kon magatuman kamo sa akong isugo kaninyo.” - Juan 15: 12

Ang panapos nga mga pulong sa atong Yabeng Bersikulo, “siya nga nahigugma sa uban ang nakatuman sa balaod,” nagdala sa kalainan sa “balaod,” batok sa “pagtoo nga nagabuhat pinaagi sa gugma,” ngadto sa hapsay nga kasabutan. (Gal 5: 6.) Susama usa, si Jesus miingon nga ang paghigugma sa Diyos ingon man sa imong isigkatawo mao ang duha ka dako nga mga sugo diin “nagasukad ang tibuok nga kasugoan ug ang mga propeta.” (Mat 22: 36-40) Sa yanong pagkasulti, nag-ingon si Pablo , “Kon adunay bisan unsa pa nga sugo, kini nalangkob niining pulonga: higugmaon mo ang imong isigkatawo ingon sa imong kaugalingon. ... Busa ang gugma mao ang katumanan sa balaod.-Roma. 13: 9,10

